

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 521

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 13 iunie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
168.	— Lege pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2
820.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2
★		
169.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare	3
821.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare	4
ACTE ALE SENATULUI		
65.	— Hotărâre pentru alegerea președintelui Senatului	4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 91 din 2 martie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, precum și ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017	5–8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002
privind circulația pe drumurile publice**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 44, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) În circulația pe toate categoriile de drumuri publice conducătorii de autovehicule și tractoare agricole sau forestiere

sunt obligați să folosească și în timpul zilei luminile de întâlnire sau luminile pentru circulația diurnă.”

2. **La articolul 108 alineatul (1) litera a), punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„7. nerespectarea obligației de a folosi și pe timpul zilei luminile de întâlnire sau luminile pentru circulația diurnă, pe toate categoriile de drumuri publice;”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 12 iunie 2023.
Nr. 168.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru modificarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002
privind circulația pe drumurile publice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 iunie 2023.
Nr. 820.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2020
pentru modificarea și completarea Legii nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8 din 4 februarie 2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 6 februarie 2020, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 1, înaintea punctului 1 se introduc șase noi puncte, cu următorul cuprins:

„— **La articolul 11, literele h) și i) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«h) au un comportament corespunzător principiilor care guvernează profesia de polițist de penitenciare. În aprecierea acestei condiții se va avea în vedere ca prin întregul său comportament persoana să se arate demnă de respectul și încrederea impuse de profesia de polițist de penitenciare. Procedura de desfășurare a verificărilor specifice și criteriile de apreciere a comportamentului se aprobă prin ordin al ministrului Justiției;

i) nu au fost agenți sau colaboratori ai organelor de securitate ca poliție politică și nici nu sunt lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai vreunui serviciu de informații;».

— **La articolul 70 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«b) indicatori de evaluare.»

— **La articolul 70, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(5) Indicatorii de evaluare trebuie să fie corelați cu obiectivele individuale.»

— **La articolul 71, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (9), cu următorul cuprins:**

«(9) Pentru polițiștii de penitenciare din Ministerul Justiției, evaluatorul este persoana care conduce compartimentul în care își desfășoară activitatea evaluatului și contrasemnatar este șeful ierarhic al evaluatorului.»

— **La articolul 88, literele a)—c) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«a) prin ordin al ministrului Justiției, pentru polițiștii de penitenciare prevăzuți la art. 71 alin. (1), (2) și (9);

b) prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, pentru polițiștii de penitenciare prevăzuți la art. 71 alin. (3), (4), (5), (7) și (8);

c) prin decizie a directorului unității, pentru polițiștii de penitenciare prevăzuți la art. 71 alin. (6).»

— **La articolul 93, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:**

«(6¹) Polițiștii de penitenciare pot fi avansați în gradul profesional următor, în mod excepțional, pentru merite deosebite legate de înlăturarea/prevenirea efectelor în caz de calamități, pandemii, catastrofe, revolte sau alte evenimente negative de amploare, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (5).»

2. La articolul 1 punctul 2, alineatul (3) al articolului 98³ se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Data și locul susținerii concursului/examenului, tematica și bibliografia, prezentarea generală a posturilor și condițiile generale, precum și condițiile obligatorii cumulative pentru ocuparea acestora, probele de concurs, normele și baremele specifice privind organizarea, desfășurarea și evaluarea probelor cu caracter eliminativ, datele de contact, perioada pentru depunerea actelor de înscriere la concurs/examen și cuantumul taxei de înscriere se afișează la sediul Ministerului Justiției, în cazul concursurilor/examenelor prevăzute la alin. (1), sau al unității organizatoare a concursului/examenului și se publică pe pagina de internet a Ministerului Justiției sau, după caz, a Administrației Naționale a Penitenciarelor cu cel puțin 45 de zile calendaristice înainte de data fixată pentru susținerea primei probe a concursului/examenului.”

3. La articolul 1, după punctul 7 se introduce un nou punct, punctul 7¹, cu următorul cuprins:

„7¹. **La articolul 199, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(2) Clerul din cadrul poliției penitenciare beneficiază de gradele profesionale ale ofițerilor corespunzătoare gradelor militare prevăzute de Legea nr. 195/2000, drepturile salariale și de altă natură, precum și pensionarea fiind similare cu cele ale polițiștilor de penitenciare.»

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2020
pentru modificarea și completarea Legii nr. 145/2019
privind statutul polițiștilor de penitenciare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 iunie 2023.
Nr. 821.

A C T E A L E S E N A T U L U I

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE**pentru alegerea președintelui Senatului**

În temeiul dispozițiilor art. 64 alin. (2) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 23 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul senator Nicolae-Ionel Ciucă, aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal, se alege în funcția de președinte al Senatului.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 13 iunie 2023, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 13 iunie 2023.
Nr. 65.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 91

din 2 martie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, precum și ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, și ale art. I pct. 1 și ale art. II din aceasta, excepție ridicată de Nicolae-Sorin Mihăilescu în Dosarul nr. 2.848/105/2018 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.691D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care consideră că se impune menținerea jurisprudenței în materie a Curții, reprezentată, de exemplu, de Decizia nr. 262 din 22 aprilie 2021, și solicită, în consecință, respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 23 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.848/105/2018, **Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, și ale art. I pct. 1 și art. II din aceasta.”** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Nicolae-Sorin Mihăilescu într-o cauză privind acordarea indemnizației de creștere a copilului, aflată în recurs.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, încălcarea principiului neretroactivității

legii civile, deoarece, potrivit textelor de lege criticate, cuantumul indemnizației pentru creșterea copilului se limitează, începând cu luna septembrie 2017, la suma de 8.500 lei, sumă inferioară cuantumului indemnizației acordate anterior, în temeiul art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, în forma anterioară modificărilor aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017. Retroactivitatea normei criticate decurge din aplicarea acestei reguli inclusiv asupra indemnizațiilor stabilite anterior intrării în vigoare a ordonanței de urgență modificatoare. Susține că dreptul câștigat trebuie menținut pe întreaga durată a raportului juridic, iar cuantumul indemnizației trebuie raportat la principiul contributivității, fiind pe deplin aplicabile considerentele statuate de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, prin care instanța constituțională a arătat că nu poate fi diminuat nici măcar temporar cuantumul pensiei stabilit potrivit principiului contributivității. Prin urmare, indemnizația pentru creșterea copilului devine un drept/bun câștigat și o obligație corelativă de plată a statului, pe baza contribuției anterioare a angajatului, proporțională cu venitul obținut. Aceasta influențează, ca durată și valoare, inclusiv modalitatea de calcul al pensiei, astfel că la stabilirea sa trebuie ținut cont și de principiul securității raporturilor juridice, în caz contrar fiind încălcate inclusiv principiul egalității și dreptul de proprietate privată.

6. **Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal** arată că limitarea indemnizației la suma de 8.500 lei reprezintă o măsură ce intră în marja de apreciere a statului, însă aplicarea acestei limitări inclusiv asupra indemnizațiilor deja stabilite încalcă principiul neretroactivității și afectează dreptul de proprietate al persoanei îndreptățite, deoarece indemnizația deja calculată într-un anumit quantum, pe baza căreia persoana în cauză a efectuat anumite predicții financiare, reprezintă un drept câștigat.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Indemnizația pentru creșterea copilului nu este un drept constituțional, ci una dintre măsurile de protecție socială adoptată de stat în virtutea rolului său de stat social. Legiuitorul este liber să îi moduleze valoarea concretă în funcție de posibilitățile financiare ale statului, fără ca prin diminuarea cuantumului acestei indemnizații să se aducă atingere existenței dreptului în sine. În plus, acest drept nu este unul de natură contributivă, ci se adresează părinților activi pe piața muncii, iar plata impozitului pe venit nu reprezintă o contribuție, ci acele sume colectate la bugetul de stat din care se asigură cheltuielile generale din sănătate, educație, alte drepturi de asigurări, printre care și plata acestui drept. Cât privește

principiul neretroactivității, consideră că situațiile juridice în curs pot primi ca aplicare legea nouă, fără ca aceasta să retroactiveze, astfel că și textele de lege criticate se aplică doar pentru indemnizațiile ulterioare, fără a afecta drepturile bănești încasate anterior.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă, conform încheierii de sesizare, prevederile art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, și ale art. I pct. 1 și art. II din aceasta. Analizând parcursul legislativ al actelor normative indicate, Curtea reține că dispozițiile art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 28 iunie 2011, au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 7 august 2017, și au devenit aplicabile începând cu drepturile aferente lunii septembrie 2017, astfel cum precizează art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017, de asemenea criticat. Dispozițiile art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 au fost ulterior modificate prin art. IV pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 902 din 16 noiembrie 2017, însă, în considerarea Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea va examina textele de lege criticate în redactarea care, deși nu mai este în vigoare, continuă să producă efecte juridice în cauză, astfel cum precizează și autorul prezentei excepții. Totodată, în temeiul art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit cărora dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta, rezultă că obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, precum și ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017. Prevederile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010: *„(2) Indemnizația lunară prevăzută la alin. (1) se stabilește în cuantum de 85% din media veniturilor nete realizate în ultimele 12 luni din ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului și nu poate fi mai mică de 85% din cuantumul salariului minim brut pe țară garantat în plată și nici mai mare de 8.500 lei.”;*

— Art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017: *„Prevederile art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, modificate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică începând cu drepturile aferente lunii septembrie 2017.”*

12. Prevederile constituționale indicate în motivarea excepției sunt cele cuprinse în art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile, în art. 4 și 16 cu referire la principiul unității poporului român și al egalității în drepturi și în art. 44 — *Dreptul de proprietate*, precum și în art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, se invocă prevederile art. 20 și 148 din Legea fundamentală, cu referire la Directiva 2010/18/UE a Consiliului din 8 martie 2010 de punere în aplicare a Acordului-cadru revizuit privind concediul pentru creșterea copilului încheiat de BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP și CES și de abrogare a Directivei 96/34/CE.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluția legislativă criticată în prezenta cauză a mai format obiectul controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici asemănătoare, Curtea respingând, ca neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate (Decizia nr. 362 din 16 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 27 august 2020, Decizia nr. 400 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 30 septembrie 2020, Decizia nr. 50 din 26 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 10 martie 2021, Decizia nr. 39 din 19 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 6 aprilie 2021, sau Decizia nr. 262 din 22 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 10 august 2021).

14. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017, prin art. I pct. 1, a modificat și completat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, instituind, în esență, o limită maximă de 8.500 lei a indemnizației lunare pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, începând cu drepturile aferente lunii septembrie 2017. În jurisprudența sa în materie, Curtea a observat că dreptul la concediul pentru creșterea copilului, precum și la o indemnizație lunară a fost reglementat inițial prin art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.008 din 14 noiembrie 2005. Din examinarea evoluției legislative în această materie reiese că indemnizația lunară pentru creșterea copilului a suferit o serie de modificări atât referitoare la cuantum (procentul din venitul beneficiarului), cât și în ceea ce privește instituirea unor limite minime și/sau maxime ale acesteia. Astfel, înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2017 nu exista o limită maximă a indemnizației lunare pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, Legea nr. 66/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 304 din 20 aprilie 2016, modificând art. 2 alin. (2) doar în sensul impunerii unei limite minime, de 85% din cuantumul salariului minim brut pe țară garantat în plată. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017 s-a adăugat și o limită maximă de 8.500 lei a indemnizației lunare pentru creșterea copilului, începând cu drepturile aferente lunii septembrie 2017. Această limită maximă se menține și în prezent, în redactarea conferită art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 prin art. IV pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017.

15. Curtea a observat că susținerile de neconstituționalitate care se bazează pe principiul contributivității pornesc de la o premisă greșită, deoarece indemnizația pentru creșterea

copilului nu este un drept bazat pe principiul contributivității, ci este o prestație de asistență socială cu caracter universal, bazată pe principiul solidarității sociale, menită să asigure tuturor familiilor condiții egale de creștere a copiilor (Decizia nr. 362 din 16 iunie 2020, precitată, paragraful 49). Acesta este sensul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, potrivit căruia „*Persoanele care, în ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului, au realizat timp de cel puțin 12 luni venituri din salarii și asimilate salariilor, venituri din activități independente, venituri din drepturi de proprietate intelectuală, venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumite în continuare venituri supuse impozitului, beneficiază de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, precum și de o indemnizație lunară*”. Astfel, Curtea a reținut că dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului este o expresie a statului social, respectiv a obligației statului de a interveni prin măsuri adecvate pentru susținerea cetățenilor care, din motive obiective, se află în situații defavorabile, de natură să afecteze dreptul acestora la un nivel de trai decent, dar că în această categorie de drepturi intră și alte măsuri de asistență socială, așa cum sunt alocația de stat pentru copii, ajutoarele și alocațiile acordate categoriilor defavorizate și drepturile persoanelor cu dizabilități, la care se face trimitere în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2017. Legiuitorul este singurul în măsură să aprecieze, în funcție de resursele financiare disponibile, condițiile și cuantumul acordării acestor drepturi, astfel încât să realizeze o acoperire cât mai adecvată și echitabilă a diverselor nevoi pe care le invocă diferitele categorii sociale aflate în situații speciale, care justifică acordarea asistenței sociale. Curtea a apreciat că a proceda la o examinare în sensul cerut de autorul excepției de neconstituționalitate ar însemna, în realitate, o analiză asupra oportunității distribuirii unor resurse bugetare, aspect ce excedează însă competenței de control constituțional. (Decizia nr. 400 din 18 iunie 2020, precitată, paragraful 23, sau Decizia nr. 262 din 22 aprilie 2021, precitată, paragraful 31). În lumina acestor considerente, reiese că nu pot fi aplicabile nici cele statuate de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, așa cum consideră autorul excepției.

16. Referitor la încălcarea principiului constituțional al neretroactivității legii civile, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a constatat că textele de lege criticate afectează doar pe viitor indemnizațiile pentru creșterea copilului și numai în ceea ce privește cuantumul acestora, prin instituirea unei limite maxime de 8.500 lei. Condițiile privind acordarea acestor indemnizații nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Curtea a reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017 nu are efecte asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*, ci numai asupra prestațiilor încasate începând cu luna septembrie 2017, după intrarea sa în vigoare, conformându-se astfel dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit căruia „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile*”. (Decizia nr. 362 din 16 iunie 2020, paragraful 45).

17. În ceea ce privește pretinsa nerespectare a principiului egalității și al nediscriminării, Curtea a reținut constant în jurisprudența sa în materie că dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului, nefiind consacrat expres în Constituție, reprezintă o opțiune a legiuitorului. Prin instituirea unei limite maxime de 8.500 lei a indemnizației pentru creșterea copilului, legiuitorul nu a încălcat principiul egalității în fața legii, consacrat de art. 16 din Constituție, neinstituind discriminări pentru persoanele cu venituri superioare (Decizia nr. 262 din 22 aprilie 2021, precitată, paragraful 34).

18. În plus, Curtea reține că dreptul în discuție nu este, așa cum s-a arătat deja, expresia principiului contributivității, ci a statului social, principiul de drept consacrat expres în art. 1 alin. (3) din Constituție care obligă statul să ia măsuri egale pentru toate categoriile de persoane vizate — în speță, angajații care, aflați în noua situație de părinți, solicită acordarea concediului pentru creșterea copilului, astfel că, pentru o perioadă maximală de 2 sau 3 ani, după caz, nu își mai pot continua activitatea profesională și nici nu mai pot obține veniturile corespunzătoare din aceasta. Prin urmare, acesta este criteriul care definește categoria destinatarilor dreptului la indemnizația de creștere a copilului, ceea ce explică aplicarea în mod egal a normelor juridice în discuție față de toate subiectele de drept care se încadrează în respectiva ipoteză juridică a noiei.

19. Totodată, analizând susținerile referitoare la încălcarea prevederilor constituționale și internaționale privind dreptul de proprietate, Curtea a reținut că indemnizațiile viitoare pentru creșterea copilului nu se încadrează în noțiunea de „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție și nici nu sunt garantate de dispozițiile art. 44 din Constituție, cu excepția celor deja încasate. Prin urmare, limitarea indemnizației pentru creșterea copilului la 8.500 lei, aplicabilă drepturilor ce urmau a fi încasate după data intrării în vigoare a actului normativ criticat, nu poate reprezenta o ingerință în sfera protecției proprietății private. (Decizia nr. 262 din 22 aprilie 2021, paragraful 35).

20. De asemenea, acordarea indemnizației pentru creșterea copilului poate fi privită și ca o măsură de protecție a copiilor, așa cum dispune art. 49 alin. (1) din Constituție. Cu toate acestea, acordarea dreptului în discuție reprezintă pentru legiuitor o obligație de mijloace, ce depinde în mare măsură de contextul social și economic în care este reglementată și de resursele financiare pe care statul le poate aloca în această direcție. Astfel, neavând o nominalizare expresă în Constituție, dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului reprezintă o opțiune a legiuitorului, acesta fiind liber ca, în funcție de resursele financiare disponibile, să stabilească acordarea acestui drept, conținutul și limitele acestuia, precum și condițiile în care poate fi acordat și să le modifice atunci când realitățile economice și sociale o impun (Decizia nr. 400 din 18 iunie 2020, paragrafele 18 și 19). Curtea a mai reținut că, în măsura în care anumite drepturi nu sunt nominalizate expres de Constituție, legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor. De asemenea, va putea dispune modificarea sau chiar încetarea acordării măsurilor de protecție socială luate, fără a fi necesar să se supună condițiilor art. 53 din Constituție, întrucât acest text constituțional privește numai drepturile consacrate de Legea fundamentală, iar nu și pe cele stabilite prin legi. Pentru aceleași considerente, Curtea a apreciat că libertatea de care dispune legiuitorul în sensul modificării condițiilor de acordare a unor drepturi pentru viitor în conformitate cu politica adoptată de stat nu poate fi privită ca o încălcare a principiului protecției așteptărilor legitime (Decizia nr. 765 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 6 iulie 2011).

21. În sfârșit, cât privește invocarea art. 148 din Constituție, din perspectiva încălcării Directivei Consiliului 2010/18/UE din 8 martie 2010 de punere în aplicare a acordului-cadru revizuit din 18 iunie 2009 privind concediu pentru creșterea copilului încheiat de BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP și ETUC, Curtea constată că, potrivit notei de fundamentare ce însoțește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, această reglementare urmărește tocmai o aplicare corespunzătoare în dreptul național a prevederilor actului normativ european mai

sus menționat. Prin urmare, nu se poate reține contrarietatea față de acesta, mai ales în condițiile în care autorul excepției nu prezintă argumente pertinente și concrete în acest sens, ci formulează ipoteze de lucru teoretice pentru analiza unor eventuale contrarietăți cu actele normative europene, în general,

invocând în mod eronat inclusiv art. 20 din Constituție, care nu vizează legislația europeană obligatorie din perspectiva aderării României la Uniunea Europeană, ci se referă la tratatele internaționale privind drepturile omului. Prin urmare, Curtea nu poate reține nici aceste critici.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae-Sorin Mihăilescu în Dosarul nr. 2.848/105/2018 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, precum și ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 martie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,
Claudia-Margareta Krupenschi

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

